

Szerkesztői iroda:
Nagybcskerek Zápolya-
utca 1. hová a lap szel-
lemi részét illető min-
den közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:
Pleitiz Fer. Pál könyv-
nyomdája Nagybcske-
rek, Zápolya-u. 1. hová
a hirdetések, előfizetések
és a lap szétküldésére
vonatkozó felszólalások
intézendők. Telefon 21.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Főszerkesztő: dr. Brájer Lajos.

Felelős szerkesztő: Somfai János.

Előfizetési árak:

Egész évre — — — 32— K
Félévre — — — 18— K
Negyedévre — — — 8— K
Egy hóra — — — 2-70 K
Egyes szám ára 10 fillér.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.
Azonkívül az összes hir-
detési irodák. :: ::
Megjelenik vasár- és
ünnepnapok kivételével
mindennap d. u. 5 órakor

Nagybcskerek, 1917.

XLVI. évfolyam, 31. szám.

Csütörtök, február 8.

Mai távirataink a nagy hi- deg okozta távirózavar miatt elmaradtak.

Gazdasági feladataink.

Mennyire gazdag tapasztalatokat sze-
reztünk a háborúról a maga gazdasági
vonatkozásaiban a lefolyt hosszú háboru
alatt, azt már mindnyájan tudjuk. Ismer-
jük jó és rossz oldalait és azt is tudjuk,
hogy a gazdasági élet káros kinövésai el-
len minő irányban és milyen hatással vé-
dekezhetünk. A maga egészében véve
lépten-nyomon érezzük a gazdasági élet
visszafejlődését. Mert a vállalkozás nagy
nyereségei mindössze azt bizonyíthatják
nemcsak nálunk, de az összes hadviselő
államokban, hogy a termelési feltételek és
az értékesítés között mindig bizonyos
aránytalanosság áll fenn, mely a nagy nye-
reségek létrejöttét megnehezíti. Ma-
gukban véve ezek a nagy nyereségek azon-
ban nem bizonyítják a gazdasági élet nor-
mális fejlődését, amint azt a háborus gaz-
dasági életről senki sem állíthatja. Mégis
a nyereségek tekintetében a saját hazai
viszonyaink szempontjából megnyugtató
jelenségnek kell tekintenünk, hogy a nye-
reségnek igen jelentékeny része azt a tár-
sadműveltséget illeti, amely nálunk a la-
kosság zömét alkotja. A mezőgazdasági
népesség vagyonsodása éppen annyira
kedvező momentum hazánk jövőjére nézve,
mint ahogyan tulnyomóan mezőgazdasági
termelésünknek nagy része volt abban,
hogy a háboru gazdasági hatásait elég jól
elviselhettük.

Szilárd gerincnek marad meg tehát a
háboru követő békés idők nagy gazdasági
átalakulása mellett az a tény, hogy a há-
borus közgazdaság küzdelmeiből mezőgaz-
daságunk a maga egészében véve, meg-
gyarapodva kerül ki. Mivel pedig a há-
boru befejezése első sorban az annyira
hiányzó munkaerőnek visszaállítását je-
lenti, számíthatunk arra is, hogy mező-
gazdasági termelésünk közvetlenül a há-
boru után teljes erővel részt vehet a több-
termelés, a termelés fokozásának annyira
jelentőssé váló munkájában. Erre a tényre
bizalommal építhetünk és a háboruból
való gazdasági kibontakozásban ez a kör-
ülmény fogja nekünk a legnagyobb erőt
kölesönözni.

Ma azonban a békés viszonyokról
egyelőre még messze állunk és csak remé-

nyünk lehet arra, hogy a megindult béke-
mozgalom előbb-utóbb mégis eredményre
fog vezetni. Eppen ezért az ujesztendő el-
jén még nem érkezett el az ideje annak,
hogy a békés viszonyokba való gazdasági
átmenetel kérdéseivel behatóan foglalkoz-
zunk, hanem első sorban azokkal a felada-
tokkal kell törődnünk, amelyeket a tovább-
tartó háboru ró reánk. De e feladatok mel-
lett már ügyelnünk kell a kibontakozás
lehetőségére is, mert ezt a végső feladatot
a háborunak ebben a kétségkívül jelenté-
kenyen előrehaladott stádiumába szintén
nem szabad szem elől tévesztenünk. Mind-
két szempontból első sorban arra kell töre-
kednünk, hogy a mezőgazdasági termelést
eddig szintenél magasabbra emeljük, nemcsak
szintjénél magasabbra emeljük, hanem a ter-
melését is fokozhassuk. A termésere-
mények, sajnos, minden igyekezetünk da-
cára nem eléggé támogattak a háborus
esztendőkből, úgy hogy az idén e részben
a mezőgazdasággal szemben voltunk kény-
telenek erősebben fellépni, hogy a la-
kosság jobb élelmezését biztosíthassuk.
Igaz és a tapasztalatok is bizonyítják,
hogy ez az irány nem jól járható út és
nagy óvatosság és körültekintés szükséges
hozza, hogy kétélű fegyverre ne váljon.
Eppen ezért szükségesnek tartjuk, hogy
a mezőgazdasági termelés érdekében vele
szemben a gazdasági termékek tekinté-
ben bizonyos megkülönböztetés tétessék és
a lefoglalás nagy elővigyázattal véte-
ssék igénybe. Ellenben annál szükségeseb-
nek tartjuk a mezőgazdasági termelés foko-
zását már a háboru alatt minden rendelkez-
ésre álló eszközzel, mert egyedül a ter-
melés fokozása biztathat sikerrel egy a
háboru folytatása, mint a békére való át-
menetel érdekében

A mezőgazdasági termelés fokozása
és terméneinek megfelelő értékesítése
körülményei azonban most már az eddiginél is
nagyobb figyelemmel kell lennünk az el-
foglalt és megszállt területek gazdasági
kihasználására is, amelyeket a nemzetközi
jog engedte határokon belől e célokra fel-
használhatunk. Jól tudjuk, hogy ebben az
irányban igen nagy eredményeket érhet-
nénk el, ha a megszállt területek eddigi
birtokviszonyaiban lényeges változásokat
léptetnénk életbe, de annyira messzemenő
tervekkel nem óhajtunk foglalkozni, mert
a békés kibontakozást megnehezítenék. El-
lenben azt megtehetjük, hogy e dus termő-
területeket megfelelően értékesíteni igye-
kezzünk, vagyis tulajdonképpen extenzív
gazdálkodást folytatunk, hogy ily módon
a szükséges munkaerő hiányát pótolha-
ssuk. A termelés további organizálása is

lehetséges, azonban a háboru tartama alatt
is meg kellene kísérelnünk az olyan nyers-
anyagok és félgyártmányok előállításá-
nak a fokozását a megszállt területeken,
amelyeknek iparunk a békébe való át-
menetel alkalmával nagy hasznát vehetné.
Nagyon megnehezíti ennek megvalósítá-
sát, hogy ez a cél sikeresen csak oly módon
lenne elérhető, ha az egyéni vállalkozás-
nak is bizonyos tér biztosíthatnánk ebben
az irányban, természetesen mindig a had-
vezetés érdekeinek szem előtt tartásával.
De a megszállt tartományokban ezzel
élénkítőnek a gazdasági érintkezést, a
gazdasági életbe új erőt öntenénk és mind-
egyik fél érdekeit egyaránt szolgálják
vele.

A gazdasági termelés lehető fokozása
és a termelés háborus organizációjának
további kiépítése, azt hisszük, az új esz-
tendő legjelentősebb gazdasági feladata.
Ezen a téren eddigelé kevés történt, mert
az adminisztrációt teljesen elfoglalta az
élelmezés és a fogyasztás szervezése, ami
magában véve súlyos feladatokat jelent a
közigazgatásra nézve. A termelés szerve-
zése annyival szükségesebb, mert a szer-
vezetre a béke első idejében is szüksé-
günk lesz, másfelől pedig törekednünk
kell arra, hogy a szervezés mellett az
egyéni elhatározásnak és tevékenységnek
is bizonyos tért biztosítsunk. Ha ez a
szervezés a megszállt területekre is ki-
terjed és azokat a saját gazdasági életünk-
kel összekapcsolni igyekszik, ez a körü-
lmény kétségkívül kellemetlenül fogja
érinteni ellenségeinket. A gazdasági élet
azonban a háboru dacára nem állhat meg
és ellenségeinknek minden ügyeskedése
és erőszakossága sem volt képes a gazda-
sági elzárkózást a maga merevségében
megvalósítani. A termelés szervezése és
fokozása a háboruban súlyos probléma és
azokban az iparágakban, ahol első alapjait
lerakták, sok nehézséggel kell megküzdeni
és az egyéni tevékenységnek sok előnye
eltűnt. Helyébe lépett a gyöngébb és egy-
öntetű minőség, amint azt a verseny ki-
zárása magával hozza. De a nyersanya-
goknál és ipari félgyártmányoknál a ter-
melés szervezése, sőt bizonyos fokozása is
lehetséges a háborus viszonyok dacára és
az egyéni tevékenységnek is lehet meg-
felelő tért biztosítani a termelés egyéb
ágaiban.

őszes Józsi bácsi, hősünknek édes atya, megveregeti vállunkat és azt mondja: semmi hiba, a fő, hogy nem hagytaok magatokat! Mások meg egy lóra telepedünk rá négyen és vágatásban Csávosra kerülünk, majd reggeltől-estig a Temes hullámaiban szórakozunk és csónakon Szécsányba evezünk. Késő éjszaka lesz ezalatt, az egész falu talpon van, mert azt beszéljük, hogy szerencsétlenség ért bennünket. A Temes hullámaiban keresnek bennünket. Mi ezt messziről meglátjuk, a csónakot sorsának átengedjük és a réteken át hazaszökünk. A ház üres, a szülők a Temesbe halásznak utánunk. Az igazak álmát alusszuk már, mikor a stikli kiderül és a kétségbeesett szülők egymást vigasztalva térnek haza, elfeledve haragot és keserűséget: csak hogy megvagyunk.

Kedves kis epizódok, együtt éltük át Veleled öket, hős Zoltán barátunk, ezeket és sok más, amelyek most mind-mind rád emlékeztetnek engem, meg bizonyára Vuchetich István módosi szolgabíró, Osztie Béla nagybecsereki tanító, Gaál Zsiga egyetemi tisztviselő és Seidl Gyula derék módosi iparos barátunkat is, akik mindig együtt voltunk elválaszthatatlanul, a legiszább baráti szeretet szoros kapcsolatával összeforva.

A tanulás éve alatt már elszakadtunk egymástól. Mindegyikünk másfelé került. Veleled mind jogászsázzal találkozom hosszú idő után Eperjesen, a fiatalság becézett vezére vagy és az előkelő sárosi familiáknál mindenkor szívesen látott vendég. Jogászkorodban az egyéniséged varázsa, férfias fellépésed, életmódod előkelősége és jellemed őszintesége a barátok egész sorát láncolja Hozzád és olyan emléket biztosított számokra ebben a felvidéki városkában, mely örökké élni fog.

A harcra sem tagadtad meg egyéniségedet. Amellett, hogy mint parancsnok legszigorubb voltál saját magaddal szemben, tisztjeid és legénységed sorsát mindig szíveden viselted. A harcban is elől voltál mindig és példád magával ragadta embereidet, akik utánad vakon rohantak a tűzbe.

Ugy beszélnek itt Rólad, mint a hősök példaképéről. A tisztok és legények hazairt leveleiből csupa szeretet és rajongás árad ki személyed iránt és a mélyeséges fájdalom jut kifejezésre, hogy Téged elvesztettek.

Egy ilyen levelet másolatban közlök. Az osztrák-magyar államvasutársaság Iglón lakó nyugalmazott főfelügyelője kapta. Petrovics tüzérhadnagy írja a harctérről édes atyjának:

„Fekete terítő alatt, ócska szekéren, immár örökre néma: Zsiros Zoltán! Lassu lépésben hozzák. Döcög a szekér a fagyos uton s fájó arcu emberek kísérik: a tisztjei! „Vigyázz”-t kiáltott valaki, a legszomorubb, a legkétségbeesettebb vigyázz-t. Egy ember életének ketszáz ember életébe belejátszó, utolsó, könnyes, fekete, de mégis kemény vigyázz-át; a legigazibbat, amit valaha parancsnok kapott. Kemény szívű, régi harcosok könnyes szemmel és remegő térddel nézik egy páratlanul nemes élet eltüntetését; egy telített, dus és életes életét, mely uri, büszke, bátor és szerető volt. Egy emberét, akinek gondolatai, tervei és érzései csak gondolatok voltak, magukért való tervek és nem színházi megvilágítású érzések. Dr. Zsiros Zoltánt, a mi drága jó apánkat és parancsnokunkat gyilkos golyó találta!

Nem akartunk hinni a szónak, a levegő rezgésének, mert bizonyára csak valami gonosz szellem rosszul rezonáltatja a telefont... Igaz volt! Jön a szomorú menet. Itt hagyott bennünket. Száz csatának gyilkos vasa nem fogott rajta s most egy buta, kicsi, végzetes golyó... Elvégeztetett! Diszsortüz és katonazene szomorú jutalma egy élet szenvedésének. Világra szóló, gyönyörű emléket szeretünk volna emelni, ezer vérvíz szívek fekete szarkofágját, méltó jutalmat annak a sirva vigadó, drága, jó, bátor és büszke magyar szíveknek. Ferde vonalakban, nagy foltokban hull a hó s révedező szemmel poroszkálunk haza az utolsó bucsuról mi szomorú emberek. Az uton katonák, szekerek hosszú sora, a hó befehérit mindent: rajvonalat, ágyut és a ciezowi katonai temetőt is, ahol őt elhantoltuk.”

A „Eperjesi Lapok” így parentálják el hősünket:

Dr. Zsiros Zoltán cs. és kir. tartalékos tüzérfőhadnagy, az eperjesi 15-ik tábori tarackezred 4-ik ütegének parancsnoka, 1916. évi dec. 18-ikán délelőtt Kelet-Galicában elesett.

Aznap reggel Petrovics József hadnagyával kiment a rajvonalba, hogy több célra, annak különböző pontjáról belője az üteget. Borús, esős idő volt. Rosszak a látási viszonyok. És, hogy pontosabban figyelhessen, Zsiros a rajvonala elé a drótkerítéshez ment és onnan hátra kiáltotta a parancsokat Petrovicsnak, aki továbbította telefonon az ütegnak.

Az utolsó célnál — amelynek belövésénél Zsiros a legelső drótzóna mellől figyelt — az utolsó lövést is leadták. Petrovics már a „Feuer-einstellen”-t is letelefonálta, mikor Zsiros megfordult és indult vissza a rajvonala felé. Előzőleg meglátott egy muszkát az ellenséges rajvonalba, amely tőle vagy 300 m-re volt. Nevetve mondta Petrovicsnak: „Ni, ott egy muszka, csak nem fog rám löni; különben lehet, úgysem talál el”. S amikor a lövészárkok rohamlépcsőjének első fokára lelép, a muszka golyója tarkón találja. Amíg Petrovics hozzászaladt, már eszméletlenül feküdt és azonnal kiszívódott.

Tragikus sors egy példátlanul bátor, vakmerő harcosra, hogy aki a háború kezdetétől számtalan nagy veszélyből épen és sértetlenül került ki, annak most — teljes csendben — egyetlen golyó oltsa ki életét.

Jóságos öreg szüleinek mérhetetlen fájdalomt nyihitja az a tudat, hogy nemcsak ők és nemcsak az elesett hős bajtársai, de mi is mindannyian, őszinte részvétünk mellett, leirhatatlanul büszkék vagyunk hazánknak legszentebb kötelességét utolsó lehetéig legbecsületesebben teljesítő fiára.

Igen, büszkék vagyunk rád mindnyájan, akik közel állottak hozzád! Fájdalmas szívvel meggyászolunk és emlékedet megőrizzük az idők végezetéig.

Törvényszék.

— A csunyaszájú asszony. Szegedről jelentik: Múlt év június 6-án Sándor Andrásné torontálkeresztesi 32 éves asszony összeverekedett a szomszédasszonyával Molnár Andrásnéval. Repültek a kontyok és az ilyen alkalmakkal használatos nem éppen becéző jelzők, Sándor Andrásné azonban nem elégedett meg azzal, hogy ellenfelét tisztelte meg velük, hanem belevonta az ügybe a király személyét is, oly ocsmány, trágár szitkokkal illetve, amelyeket a papiros nem bír el. A csunyaszájú asszonyt felségértésért vonta felelősségre a szegedi törvényszék II. tanácsa. Molnárné tagadta, hogy a királyt szidalmazta volna, a tanúk azonban ellene vallottak és szószerint recitálták a vádlott trágár kifejezéseit, amelyek hallatára még a hozzáadott törvényszéki bírák is elképedtek. A törvényszék, tekintetbe véve a vádlott erős felindulását, mindössze 4 hónapra fogházra ítélte. Az ítéletben az ügyész megnyugodott, a vádlott és védője azonban fellebbeztek.

5523—1916. sz.

105—3

Pályázati hirdetés.

Torontálvármegye csenei járásához tartozó Kisjécsa községében megüresedett községi jegyzői állásra pályázatot hirdetek, felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t.-c. 6 §-a illetve az 1900. évi XX. t.-c. 3. §-ában megkivánt minősítésüket és eddigi alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket a csenei szolgabírósnál 1917. évi február hó 20-ik napjáig nyújtsák be.

Javadalmazás

1. A község részéről 1240 korona fizetés, az 1913. évi LX. t.-c. alapján megállapítandó állami fizetékieségessítés.
2. 100 korona utáltalány.
3. Szabad lakás és házikert élvezete.
4. Magán munkálatokért a szabályrendeletileg megállapított díjak.

A választás határnapját később fogom megállapítani.

Csene, 1917. évi február hó 1-én.

Sztójanovics Vazul, főszolgabíró.

Adóügyeket

önállóan ellátni képes egyén, havi 200 korona díjazás mellett, azonnali belépésre irodámban alkalmazást talál.

Cserépalja község jegyzője.

126—1917. szám.

Hirdetmény.

Alantirt előjáróság ezennel közhírré teszi, hogy a község tulajdonát képező két darab tenyészképtelen bikáját f. évi február hó 11. napján d. e. 11 órakor nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett el fogja adni.

Bótos község előjárósága.

Pályázati hirdetés

Torontáltorda községben lehetőleg oklevéles egyén, azonnali belépéssel mint helyettes segédjegyző állandó alkalmazást talál 5 korona napi díj mellett. — Az állás háború után választás útján fog betölteni. Beválás esetén megválasztása biztosított.

Torontáltorda, 1917 február hó 4-én.

Előjáróság.

Keresek tűzőnőt

állandó munkára, heti fizetés 16—20 koronáig azonnali belépésre.

Bármikor jelentkezhetik — —

Ferenci János cipésznél
Megyeház-utca, Helyben. — 109—3.1

Több évi

irodai

gyakorlattal bíró urleány állást keres.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Eladó

egy Stiria gráci gyártmányú

kötőgép

520 számú, 79 tű, kitűnő karban, ár megegyezés szerint. — Gajda Pálné Basahid, Fő-utca, Torontálm.

Bánlaki főszolgabírótl.

6358—916. szám.

113—2

Pályázati hirdetés.

Torontálvármegye bánlaki járásában az elhalálozás folytán megüresedett Zichyfalva, Nagygáj, Nagymargita, Szentjános és Úrményháza községekből álló zichyfalvai körorvosi állásra pályázatot hirdetek.

A körorvosi állással egybekötött javadalom a következő: Az 1908. évi XXXVIII. t.-c. 40. §-a alapján 1600 kor. törzsfizetés, amely 5 évenként 200—200 korona korpótlékkal emelkedik, 800 kor. laktér és 800 kor. utáltalány, valamint a szabályrendelet alapján szedhető rendelési, beteglátogatási és műtétért járó díjak. Továbbá megszerezheti magának a megválasztandó orvos a vasutnál, a ker. munkásbiztosító pénztárnál és a körben fekvő uradalmaknál a magánorvosi állásokat.

Pályázni kívánókat felhívom, hogy az 1908. évi XXXVIII. t.-c. 7. §-ában előírt képesítésüket és eddigi alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket hozzám folyó évi március hó 1-ig adják be, mert a később érkező kérvényeket figyelembe venni nem fogom.

A választás határidejét később fogom megállapítani.

Bánlak, 1917 január hó 31-én.

Dr. Úrményi főszolgabíró.

Hirdetmény.

A Torontálmegyei Takaré- és Hitelbank

f. évi február hó 24-én, szombaton d. u. 3 órakor
az intézeti székház gyűléstermében tartja

XLIX. rendes évi közgyűlését,

melyre az intézet részvényesei tisztelettel meghívtnak.

Napirend:

- Három részvényes kijelölése a jegyzőkönyv hitelesítésére.
- Az igazgatóság évi jelentése, a felügyelő-bizottság jelentése és a zárszámadások előterjesztése, mindezekre és a tiszta nyereség hovaforrdítása iránt határozathozás.
- Az alapszabályok 25., 26. és 38. §-ainak módosítása, illetve kiegészítése.
- Az igazgatóságba a folyó ciklus tartamára elhalálozás folytán 1 igazgatósági tagnak választása és e választás folytán a felügyelő-bizottságban netán üresedésbe jövő állás betöltése.
- A választmánynak választás utján való kiegészítése.

Nagybecskerek, 1917 február hó 1-én.

Az Igazgatóság.

Zármérlegünk a hivatalos órákban intézetünk helyiségében megtekinthető.

Figyelmeztetés! Alapszabályaink 13. §-a értelmében szavazati joggal akár saját részvényei után, akár pedig meghatalmazotti minőségben csak az élhet, kinek nevére a részvénykönyvben az illető részvény legalább 6 héttel a közgyűlés előtt átíratott és ki részvényeit a szelvényivel együtt legalább 3 nappal a közgyűlés előtt az intézetnél vevény mellett letette.

Szerb-aracsi Takarékpénztár Részvénytársaság Törökbecsén zárszámadásai az 1916. üzletéről.

MEGHIVÓ. A „SZERB-ARACSI TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG TÖRÖKBECSÉN” t. részvényesei ezennel a

XII. rendes közgyűlésre

amely az intézet helyiségeiben 1917. évi február hó 24-én d. e. 9 órakor fog megtartani, tisztelettel meghívtnak.*

NAPIREND:

- Két tag megválasztása a jegyzőkönyv hitelesítésére.
- Az igazgató-bizottság jelentése.
- A felügyelő-bizottság jelentése.
- A zárszámadások jóváhagyása, az igazgató- és felügyelő-bizottság részére leendő felmentvény megszavazása.
- Igazgató-bizottság indítványa a tiszta nyereség felosztása iránt.
- Öt tag választása az igazgató-bizottságba.
- A felügyelő-bizottság megválasztása.
- Esetleges indítványok.

Törökbecsén, 1917. évi január hó 25-én.

AZ IGAZGATÓ-BIZOTTSÁG.

* § 47. Azon részvényesek, kik a közgyűlésen részt venni akarnak, felhívtnak, hogy részvényeiket szelvényekkel együtt legalább 8 nappal a közgyűlés előtt az intézet irodájába letétbe helyezték.

VAGYON.

MÉRLEG-SZÁMLA, lezárva 1916. évi december hó 31-én.

TEHER.

Pénzkészlet			34173	38	Részvénytőke	120000	—	60000	—
Váltók:					be nem fizetett	60000	—	21257	23
a tárcában	542458	—			Tartalékalap				
visszleszámításban	84260	—	626718	—	Takarékbetétek	489883	34	490110	34
Értékpapírok			11721	04	Rendes hetibetétek	227	—	84260	—
Leltár			700	—	Visszleszámított váltók			2872	—
Külföldi követelések			1693	53	Hitelezők			290	—
					Fel nem vett osztalék			7000	—
					Átmeneti kamatok			9216	38
			675005	95	Tiszta nyereség				
								675005	95

VESZTESÉG.

VESZTESÉG ÉS NYERESÉG SZÁMLA, lezárva 1916. évi december hó 31-én.

NYERESÉG.

Kamatok:					Át hozat az 1915. évről			476	29
takarékbetétek után	22822	32			Váltók utáni kamat			58069	21
visszleszámított váltók után	9545	38	32367	70	Értékpapírok jövedelme			272	—
Állami adó	2167	96							
Községi pótdadó	2166	—							
Utadó	145	18							
10% takarékbetétek utáni adó	2282	30	6761	44					
Fizetések			7600	—					
Költségek			2126	07					
Lakbér			500	—					
Kereskedelmi kamara illeték			187	—					
Betegsegélyző pénztár			58	91					
Tiszta nyereség			9216	38					
			58817	50				58817	50

Bain Viada s. k., pénztárnok.

Törökbecsén, 1916 december hó 31-én.

Bain Viada s. k., igazgató-helyettes.

Sztalts Iván s. k., könyvvezető.

Blázsín Ráda s. k.

Lalits Milos s. k.

Tuczakov Vuka (bevonult).

Glavás Milos s. k.

Bain Viada s. k.

Ezen „Mérleg, Veszteség- és Nyereség-számla” a „Szerb-Aracsi Takarékpénztár Részvénytársaság” üzletkönyveivel összehasonlított, mindenben megegyezőnek és helyesnek találtatt.

Kovacsev Sztjevan s. k.

Sztankovits Milanko s. k.

Tuczakov Sztvetozár s. k.

A „Szerb-Aracsi Takarékpénztár Részvénytársaság Törökbecsén” FELÜGYELŐ-BIZOTTSÁGA:

Petrovits Dusan s. k.

Glavaski Mihajlo s. k.

Sztankovits Bogolyub s. k.

Miletits Arkadije s. k.

Malesev Bogolyub s. k.